

РЕЄСТРАЦІЙНІ ТА ДОЗВІЛЬНІ ПРОЦЕДУРИ У СФЕРІ МЕДИЧНОГО ТУРИЗМУ

Стаття присвячена дослідженню таких засобів адміністративно-правового забезпечення розвитку медичного туризму як реєстраційні та дозвільні процедури.

***Мета** статті полягає в тому, щоб охарактеризувати дозвільні та реєстраційні процедури як вид адміністративно-правових засобів забезпечення розвитку медичного туризму на підставі аналізу чинного законодавства у сфері медичного туризму. Завданням наукового дослідження є підготовка рекомендацій для подальшого удосконалення чинного законодавства з досліджуваного питання у туристичній галузі та сфері охорони здоров'я.*

Для досягнення наукової об'єктивності результатів дослідження застосовувалися як загальнонаукові, так і спеціально-юридичні методи дослідження, методологічною основою якого послужили універсальні методи діалектики, що використовувалися для розкриття сутності та змісту дозвільних і реєстраційних процедур як адміністративно-правових засобів забезпечення розвитку медичного туризму. Проаналізовані чинні нормативно-правові акти, які регламентують дозвільні та реєстраційні процедури у сфері туристичної діяльності та в галузі охорони здоров'я, що відносяться до медичного туризму.

Вказано, що з метою забезпечення ефективного розвитку медичного туризму, діевого залучення інвестицій у цю галузь подальшого удосконалення потребує чинне законодавство у сфері туристичної діяльності та охорони здоров'я, яким регламентуються дозвільні та реєстраційні процедури. Так, слід удосконалити законодавство з питань ліцензування діяльності у сфері медичного туризму внаслідок особливостей і специфіки медичних послуг як елемента туристичного продукту, оскільки сьогодні діяльність туристичних агентів за чинним українським законодавством не підлягає ліцензуванню, як і діяльність компаній – провайдерів медичних послуг, а ліцензування діяльності туроператорів здійснюється без урахування особливостей медичного туризму з точки зору змісту цієї діяльності.

З урахуванням колізійності положень чинного законодавства щодо характеру акредитації закладів охорони здоров'я, запропоновано встановити на законодавчому рівні обов'язковість їх акредитації з урахуванням ризикованості медичної діяльності для здоров'я та життя споживачів медичних послуг та з метою наявності реального якісного кадрового, матеріально-технічного та організаційного забезпечення їх надання.

Для забезпечення ефективного розвитку візного медичного туризму потребують спрощення візові процедури. Серед реєстраційних процедур особливого значення набуває формування Єдиного інформаційного реєстру медичних закладів (національних та іноземних), з якими існують домовленості (укладені договори) у сфері медичного туризму.

Ключові слова: медичний туризм, адміністративно-правове забезпечення, адміністративно-правове регулювання, адміністративні процедури, дозвільні процедури, ліцензування, реєстраційні процедури.

Владислав Теремецький,

доктор юридичних наук,
професор, професор
кафедри цивільного
права і процесу
Західноукраїнського
національного
університету
orcid.org/0000-0002-2667-5167
vladvokat333@ukr.net

Андрій Подзіров,

суддя Луцького
міськрайонного суду
Волинської області
orcid.org/0000-0003-4101-9392
Andrii.podzirov@ukr.net

Вступ. Серед засобів адміністративно-правового забезпечення чи реалізації суб'єктивних прав, у тому числі у сфері медичного туризму, істотне місце займають адміністративні процедури, як дозвоільного, так і реєстраційного характеру. В умовах активізації розвитку туристичної галузі загалом і медичного туризму зокрема, багато уваги приділяється науковцями і громадськими об'єднаннями питанням покращення стану організації та діяльності суб'єктів у сфері медичного туризму, особливо суб'єктів надання послуг із формування туристичного продукту в досліджуваній сфері. З іншого боку, ефективність формування і розвитку сфери медичного туризму пов'язана з результативним державним регулюванням, забезпеченням та підтримкою розвитку цієї галузі. У цьому аспекті неодноразово наголошувалося на необхідності продуктивного державного впливу на розвиток медичного туризму через запровадження або удосконалення ліцензування, акредитації, сертифікації діяльності з медичної практики та створення туристичного продукту саме у сфері медичного туризму, необхідності спрощення візових процедур для підвищення ефективності в'їзного медичного туризму, а також доцільності впровадження реєстрів, наприклад, іноземних медичних закладів, які є суб'єктами надання послуг у зазначеній сфері.

Питання адміністративних процедур як інституту адміністративного права були предметом дослідження І. В. Бойка, В.В. Галунька, І. В. Гиренко, П. В. Діхтієвського, О. Т. Зими, О. В. Кузьменко, В. І. Курила, А. В. Луцик, О. М. Соловйової, С. Г. Стеценка, В. І. Теремецького та інших вчених-адміністративістів. Адміністративні процедури у сфері охорони здоров'я розглядалися у наукових працях В. С. Книша, Б. А. Логвиненка, В. М. Пашкова, регулюючий вплив держави у сфері медичного туризму як виду господарської діяльності висвітлювалися у дослідженнях Є. С. Гнедика. Саме тому вважаємо за необхідне детально розглянути дозвоільні та реєстраційні процедури у сфері медичного туризму як окремий вид адміністративно-правових засобів забезпечення розвитку медичного туризму з метою формування пропозицій для вдосконалення чинного законодавства у досліджуваній сфері.

Мета статті полягає в тому, щоб охарактеризувати дозвільні та реєстраційні процедури як вид адміністративно-правових засобів забезпечення розвитку медичного туризму на підставі аналізу чинного законодавства у сфері медичного туризму. Завданням наукового дослідження є підготовка рекомендацій для подальшого удосконалення чинного законодавства з досліджуваного питання у туристичній галузі та сфері охорони здоров'я.

Для досягнення наукової об'єктивності результатів дослідження застосовувалися як загальнонаукові, так і спеціально-юридичні методи дослідження, методологічною основою якого послужили універсальні методи діалектики, що використовувалися для розкриття сутності та змісту дозвільних і реєстраційних процедур як адміністративно-правових засобів забезпечення розвитку медичного туризму. Проаналізовані чинні нормативно-правові акти, які регламентують дозвільні та реєстраційні процедури у сфері туристичної діяльності та в галузі охорони здоров'я, що відносяться до медичного туризму.

Дозвільні процедури як вид адміністративних процедур. Ліцензування у медичному туризмі

В науці адміністративного права відбувається процес становлення інституту адміністративної процедури, яка є інструментом сприяння суб'єктам правовідносин у реалізації власних завдань і цілей через встановлення найбільш доцільного й ефективного порядку (послідовності) здійснення цими суб'єктами своїх прав, виконання обов'язків і повноважень в певній сфері суспільного життя (Теремецький, 2012). Такі процедури мають офіційний характер (оскільки одним із учасників обов'язково є орган публічної влади чи його посадова особа), регламентуються матеріальними нормами і спрямовані на досягнення конкретної мети. Слід відзначити, що в умовах забезпечення ефективного формування галузі медичного туризму для держави, суб'єктів надання медичних послуг та створення туристичного продукту в сфері медичного туризму і споживачів цих послуг, серед адміністративних процедур у досліджуваній сфері особливого значення набувають дозвільні та реєстраційні процедури.

Сутність дозвільних процедур полягає в отриманні спеціального документу – дозволу на здійснення певних видів діяльності або вчинення дій, які мають юридичне значення. Такі дозволи як засоби регулювання адміністративно-правових відносин у сфері охорони здоров'я видаються з метою охорони, насамперед, права на життя та здоров'я громадян, забезпечення їх нормального фізичного та психічного стану.

Окремим видом дозвільної процедури є ліцензування, хоча слід підкреслити, що з урахуванням специфіки туристичного продукту, який надається у сфері медичного туризму, дозвільні процедури у досліджуваній сфері не обмежуються ліцензуванням, що зазвичай є обов'язковою процедурою для здійснення певних видів господарської діяльності відповідно до Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» (ЗУ «Про ліцензування

видів господарської діяльності», 2015). Як слушно зазначає В. С. Книш (Книш, 2018), дозвіл і ліцензія мають неоднакову форму, структуру і вигляд, хоча, наприклад, у Порядку видачі медичної довідки для отримання дозволу (ліцензії) на об'єкт дозвільної системи затвердженому наказом Міністерства охорони здоров'я України від 20.10.1999 № 252 (Наказ МОЗ № 252, 1999) дозвіл і ліцензія вживаються як тотожні, а в інших актах у сфері охорони здоров'я чітко вказано на необхідність отримання саме дозволу, а не ліцензії – зокрема, для реалізації права на зайняття народною медициною (цілительством) (Постанова КМУ № 1145, 2012).

Згідно зі ст. 74-1 Закону України «Основи законодавства України про охорону здоров'я» (ЗУ «Основи законодавства України про охорону здоров'я», 1992) народною медициною (цілительством) є методи оздоровлення, профілактики, діагностики і лікування, що ґрунтуються на досвіді багатьох поколінь людей, усталені в народних традиціях і не потребують державної реєстрації. Наприклад, в Узбекистані такий вид медичного туризму як народна медицина є дуже популярним. Отже, якщо, наприклад, предметом в'їзного медичного туризму є народна медицина, то суб'єкт надання послуг повинен мати відповідний дозвіл на здійснення такої діяльності.

Закон України «Про туризм» (ЗУ «Про туризм», 1995) регламентує ліцензування діяльності туристичних операторів, а Закон України «Основи законодавства України про охорону здоров'я» (ЗУ «Основи законодавства України про охорону здоров'я», 1992) – ліцензування у сфері охорони здоров'я: з медичної практики та медичного обслуговування. Згідно з положеннями Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» (ЗУ «Про ліцензування видів господарської діяльності», 2015) серед видів господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, пов'язаних зі сферою медичного туризму, є: 1) медична практика (п. 15 ст. 7), 2) діяльність банків пуповинної крові, інших тканин і клітин людини згідно з переліком, затвердженим МОЗ України (п. 16); 3) туроператорська діяльність (п. 19); 4) заготівля та тестування донорської крові та компонентів крові незалежно від їх кінцевого призначення, переробка, зберігання, розподіл та реалізація донорської крові та компонентів крові, призначених для трансфузії (п. 34). Якщо предметом туристичного продукту у сфері медичного туризму є трансплантація, то необхідно застосовувати і норми Закону України «Про застосування трансплантації анатомічних матеріалів людині» (ЗУ «Про застосування трансплантації анатомічних матеріалів людині», 2018), яким закріплена обов'язковість ліцензування медичної діяльності у сфері трансплантації (ст. 6, 8 та п. 4 Прикінцевих та перехідних положень). Переліки обов'язкових для виконання ліцензіатом вимог до провадження господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, і документів, що додаються до заяви про отримання ліцензії, встановлюються затвердженими Кабміном ліцензійними умовами (Ліцензійні умови, 2015; Ліцензійні умови, 2016). Надання послуг з телемедицини також передбачає наявність ліцензії на

здійснення медичної практики. Якщо предметом медичного туризму є косметологічні послуги, то, як слушно зазначає А. І. Садовенко, така діяльність також підпадає під ознаки медичної практики і повинна бути ліцензованою. На думку науковця, необхідність ліцензування косметологічної діяльності обумовлена тим, що косметологічні послуги передбачають використання окремих лікарських засобів, косметичної продукції, медичних інструментів та обладнання; не виключають навмисного пошкодження шкірного покриву обличчя чи тіла людини; мають лікувальний та естетичний ефекти; можуть здійснюватися як медична допомога для виправлення дефектів тіла, шкіри, лікування чи профілактики захворювань (Садовенко, 2021).

Так, суб'єктами надання послуг у сфері медичного туризму є Центри, готелі СПА, Велес-туризму, Центри з б'юті-туризму, які можуть надавати косметологічні послуги. Отже, якщо ці послуги складають предмет діяльності перерахованих суб'єктів, вважаємо, що останні повинні мати ліцензію на здійснення медичної практики відповідно до Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності».

Чинним українським законодавством сьогодні не передбачено ліцензування діяльності туристичних агентів. Однак, на думку окремих вчених (Вишнеvsька, 2011; Семенова, 2018), необхідно повернути процедури ліцензування і діяльності цих суб'єктів для забезпечення гарантій прав туристів, обліку таких суб'єктів, контролю за їх діяльністю, наявності матеріальної бази, відповідальності тощо.

Крім того, оскільки суб'єктами створення туристичного продукту в сфері медичного туризму часто виступають туристичні оператори, а такий продукт пов'язаний з наданням медичних послуг, зокрема, трансплантацією, діагностикою, реабілітацією, оздоровленням, косметологічних послуг, Є. С. Гнедик пропонує ввести обов'язковість отримання спеціального (додаткового) дозволу на здійснення туроператорської діяльності саме у сфері медичного туризму (Гнедик, 2020). Отже, туроператор повинен мати ліцензію на здійснення туроператорської діяльності і спеціальний дозвіл на здійснення туроператорської діяльності саме у сфері медичного туризму.

Альтернативним варіантом Є. С. Гнедик вважає укладання договорів туроператорами з відповідними медичними закладами, що мають таку ліцензію і допоможуть суб'єкту організації туристичного продукту його якісно створити. У цьому договорі повинні бути умови про майнову відповідальність туроператора на ненадання (неналежне надання) медичних послуг суб'єктами, які здійснювали окремі види діяльності з медичної практики при формуванні туристичного продукту, а також надавали медичні послуги, які входили до складу такого продукту. Вчений вважає, що лише за умови участі у формуванні туристичного продукту суб'єкта, який має спеціальний дозвіл на право зайняття медичною діяльністю, посередник, туристичний оператор або агент можуть забезпечити надання якісних послуг з медичного туризму, чи

нести відповідальність перед пацієнтами (споживачами продукту з медичного туризму), за організацію та якість медичного обслуговування, догляд під час лікування та планування лікування у разі надання послуг неналежної якості (Гнедик, 2020).

Аналогічним чином слід вирішувати питання і з компаніями – провайдерми медичного туризму, що здійснюють інформаційний (щодо видів медичної допомоги за кордоном й організації лікування та реабілітації за межами України), консультаційний, логістичний, документальний та юридичний супровід. Також потребує розробки і законодавчого закріплення перелік вимог до компаній – провайдерів у сфері медичного туризму та освітньо-кваліфікаційних вимог до експертів цих компаній.

Акредитація, сертифікація, стандартизація та атестація у сфері медичного туризму

Важливе значення для визначення якості надання медичних послуг є *акредитація закладів*, які здійснюють їх надання, яка відповідно до Порядку акредитації закладу охорони здоров'я здійснюється у добровільному порядку після отримання закладом охорони здоров'я ліцензії на провадження господарської діяльності з медичної практики, ліцензії на провадження господарської діяльності з виробництва лікарських засобів, оптової та роздрібною торгівлі лікарськими засобами, імпорту лікарських засобів, крім активних фармацевтичних інгредієнтів (Постанова КМУ № 765, 1997). Акредитація закладів охорони здоров'я, що надають медичні послуги у межах медичного туризму, здійснюється Головною акредитаційною комісією при МОЗ України.

Водночас слід вказати на наявність колізій у чинному законодавстві, оскільки акредитація таких суб'єктів як служби крові (Наказ МОЗ № 253, 1998), центрів здоров'я (Наказ МОЗ № 169, 2000), санаторно-курортних (Наказ МОЗ № 167, 2002) і лікувально-профілактичних закладів (Наказ МОЗ № 92, 2007) є обов'язковою. Оскільки зазначені суб'єкти також можуть бути суб'єктами надання медичних послуг у сфері медичного туризму, вважаємо за доцільне закріпити на законодавчому рівні обов'язковість акредитації закладів охорони здоров'я, зокрема через ризикованість такої діяльності для здоров'я та життя споживачів медичних послуг, з метою створення якісних та безпечних умов, що відповідають стандартам, надання медичної допомоги та медичного обслуговування у межах медичного туризму.

На підставі аналізу наукових публікацій з дослідження проблем медичного туризму в Україні можна підсумувати, що серед споживачів послуг у сфері медичного туризму (пацієнтів) найбільшу привабливість мають ті заклади охорони здоров'я, які спеціалізуються на певних видах медичної допомоги та є акредитованими, особливо, якщо мають міжнародну акредитацію. Відповідно, для надання права на здійснення медичної діяльності, зокрема у сфері медичного туризму, акредитація і ліцензування мають застосовуватися комплексно. При

цьому акредитація закладів охорони здоров'я незалежно від форми власності, які здійснюють медичну діяльність у межах медичного туризму, повинна бути обов'язковою, що варто закріпити на законодавчому рівні.

Одним із критеріїв вибору медичного закладу іноземним туристом під час в'їзного медичного туризму виступає наявність у закладу міжнародної акредитації. Загальновизнаними акредитаційними системами з оцінки якості та організації медичного обслуговування на міжнародному рівні, у тому числі у сфері медичного туризму, є Joint Commission International (JCI), яка включає 197 основних, 368 загальних стандартів і 1 032 додаткових показників, Trent Accreditation Scheme, Australian Council for Healthcare Standards International (ACHSI), Canadian Council on Health Services Regulation (CCHSA) (Вахович, Малімон, 2012). Систему оцінювання JCI називають «золотим стандартом медицини» на підтвердження свідчення найвищої якості медичного обслуговування, безпеки пацієнтів, застосування правильних методів лікування та управління у медичному закладі. Українські клініки переважно обирають сертифікацію ISO та CHKS (Healthcare Accreditation Quality Unit) (Аганов, 2019). В Україні акредитацію JCI мають «Доктор Сем» – мережа багатопрофільних клінік (м. Київ) та Київський пологовий будинок «Лелека». Серед проблемних моментів міжнародної акредитації медичного закладу називають недостатність фінансування цієї процедури та її довготривалість (4–5 років).

Відповідно до ст. 4 Закону України «Основи законодавства України про охорону здоров'я» (ЗУ «Основи законодавства України про охорону здоров'я», 1992) одним із принципів охорони здоров'я в Україні є орієнтація на сучасні стандарти здоров'я. Сьогодні потребують розробки уніфіковані медичні стандарти для кожного виду медичної допомоги та медичного обслуговування, що матимуть особливості порівняно із загальними стандартами та відповідати міжнародним (світовим) стандартам. При цьому західні високі стандарти у сфері охорони здоров'я, забезпечені насамперед матеріальними цінностями, повинні бути адаптовані до національних традицій (Муляр, 2021).

Стаття 18 Закону України «Про туризм» (ЗУ «Про туризм», 1995) встановлює, що об'єктам туристичної інфраструктури надаються категорії якості й рівня обслуговування, які є своєрідними стандартами у сфері туристичної діяльності. Чинні в Україні галузеві стандарти у сфері туризму відповідають міжнародним стандартам ISO. Так, стандарт ISO / CD 22525 «Туризм і пов'язані з ним послуги. Медичний туризм. Вимоги до послуг» був опублікований у грудні 2020 року (International Organization for Standardization, 2020). Міжнародні стандарти медичного туризму формуються на підставі стандартів ISO та критеріїв GSTC і постійно вдосконалюються відповідно до сучасних умов розвитку туристичної галузі. Наразі потребують визначення додаткові вимоги для суб'єктів – організаторів туристичного продукту і надання медичних послуг у сфері медичного туризму з урахуванням особливостей цієї діяльності.

Атестація медичних працівників, що здійснюється на підставі Положення про порядок проведення атестації лікарів, проводиться з метою оцінки їх професійного рівня та складності виконуваних робіт, відповідності кваліфікаційним вимогам і посадовим обов'язкам. Одним із факторів розвитку в'їзного медичного туризму науковці вважають необхідність забезпечення висококваліфікованого медичного персоналу: навчання або стажування за кордоном, володіння іноземними мовами, успішна медична практика шляхом застосування інноваційних медичних технологій тощо) (Вахович, Малімон, 2012), що може бути встановлено як додаткові вимоги при атестації тих працівників, які беруть участь у наданні медичних послуг іноземному пацієнтові на підставі направлення іноземного медичного закладу.

Потребують удосконалення і норми чинного законодавства щодо встановлення процедури атестації експертів компаній – провайдерів медичних послуг для кваліфікованого виконання покладених на них завдань при здійсненні інформаційного та організаційного забезпечення медичного туризму, визначення переліку освітньо-кваліфікаційних вимог до таких експертів, включаючи володіння іноземною мовою, наявності вищої медичної освіти та спеціальних знань з питань медичного туризму.

Реєстраційні процедури у сфері медичного туризму

Реєстраційні процедури, як зазначає В. С. Книш, зазвичай передбачають встановлення певного статусу фізичної чи юридичної особи, визначення порядку використання об'єктів або спрямовані на виконання обов'язку певними особами. На думку науковця, реєстраційні процедури у сфері охорони здоров'я мають певні особливості: 1) необхідність фіксування відомостей про об'єкти, суб'єктів або факти зміни фізичного чи психологічного стану особи; 2) регламентуючі процедурні норми, як правило, містяться в спеціалізованих нормативно-правових актах і передбачають умови, які особа повинна виконати для того, щоб суб'єкт реєстрації мав змогу її здійснити; 3) часто обов'язковою умовою є подання пакету документів з інформацією про об'єкт реєстрації; 4) реєстраційна процедура на підставі зміну стану особи здійснюється автоматично і не потребує будь-яких дій від особи; 5) правила реєстраційних процедур часто передбачають взаємодію суб'єктів – реєстраторів з іншими суб'єктами системи охорони здоров'я (Книш, 2018).

У системі охорони здоров'я здійснюється державна реєстрація медичної техніки, інших виробів медичного призначення, а також осіб, які вводять їх в обіг, лікарських і дезінфікуючих засобів, харчових добавок та ароматизаторів, певних категорій хворих, донорів крові та її компонентів тощо.

Згідно з Положенням про забезпечення організації направлення громадян України для лікування за кордон (Постанова КМУ № 1079, 2017) здійснюється вибір медичного закладу, яким будуть надаватися такі послуги. Якщо така діяльність з відбору безконтрольно буде передана туристичним операторам,

то це призведе до підвищення комерціалізації медичних послуг за кордоном (Лісничка, 2017). Тому у сфері медичного туризму доцільно створити Єдиний інформаційний реєстр медичних закладів (національних та іноземних), з якими є домовленості (укладені договори) у сфері медичного туризму. Комісія МОЗ України видає направлення на лікування за кордон до іноземних закладів охорони здоров'я, з якими у міністерства наявні письмові домовленості (угоди, договори, меморандуми тощо) про співпрацю у сфері охорони здоров'я та забезпечення лікування громадян у таких закладах. Тому для громадян України інформація про такі заклади є необхідною, а для іноземців – спрощує вибір медичного закладу в межах в'їзного медичного туризму та є гарантією дотримання стандартів якості і безпеки надання відповідних медичних послуг.

На думку Є. С. Гнедика, залежно від країни знаходження медичного закладу порядок реєстрації може бути звичайним і спрощеним (для розвинутих країн). До реєстру включатимуться суб'єкти, які мають право на надання медичних послуг відповідно до законодавства країни знаходження. І у разі направлення особи на лікування за кордон за державні кошти наявність медичного закладу у такому реєстрі є обов'язковою, а у разі виїзду особи за власні кошти чи кошти громадських організацій, має рекомендаційний характер (Гнедик, 2019).

Формування реєстру пацієнтів – громадян України відповідно до потреб (діагнозу), задоволення яких є метою медичного туризму споживача (пацієнта), а також з урахуванням пріоритетності надання певного виду медичної допомоги чи медичного обслуговування (на підставі аналізу таких факторів як загроза життю, терміновість відновлення стану здоров'я тощо) можуть також сприяти ефективному розвитку медичного туризму.

Крім того, вважаємо за доцільне створити реєстр компаній-провайдерів у сфері медичного туризму, які відіграють зараз значну роль у наданні послуг з направлення громадян на лікування за кордон.

Візові процедури

Віза є дозволом, необхідним для в'їзду на територію України або для транзитного проїзду через її територію та перебування на території України протягом відповідного строку (Постанова КМУ № 118, 2017). Тому особливе значення для в'їзного туризму сьогодні мають такий вид дозвільних процедур як візові. Перешкодами розвитку такого виду туризму в Україні президент Української Асоціації медичного туризму В. Янишевська вважає: 1) складність отримання віз туристам з Китаю, Індії, Бангладешу, Пакистану, деяких арабських та африканських країн (при наявності, наприклад, безвізового режиму з Катаром та ОАЕ, і покращенням ситуації з наданням e-visa); 2) порівняно з іншими європейськими країнами дорога вартість, довготривалість (від двох тижнів до одного місяця) і складність процесу отримання української візи для багатьох країн (показник відмов на в'їзд в Україну іноземним туристам з певних африканських країн наразі перевищує 50 %) (Медтуризм, 2020).

Стаття 2 Хартії туризму Всесвітньої туристичної організації (Хартія, 1985) від 01.01.1985 року встановлює, що держави повинні розробляти і проводити політику, спрямовану на забезпечення гармонійного розвитку внутрішнього і міжнародного туризму, займатися організацією відпочинку. Тому адміністративні формальності перетину кордонів, які введені державами або впливають з міжнародних угод (візові, санітарні, митні), повинні адаптуватися з метою сприяння свободі подорожей і доступу максимальної кількості людей до міжнародного туризму; а також необхідно заохочувати угоди між групами країн, спрямовані на гармонізацію і спрощення цих формальностей (Гнедик, 2020).

Вважаємо, що в Україні як і в Туреччині для ефективного розвитку в'їзного медичного туризму слід спростити процедури оформлення візи, зокрема щодо скорочення строків розгляду питання відкриття візи з метою такого туризму. Позитивним зрушенням у цьому напрямі слід вважати заяву Президента України на нараді з питань розвитку медичного туризму у серпні 2019 року щодо створення переліку країн, з якими варто скасувати візовий режим задля розвитку медичного туризму в Україні.

Висновки

Підсумовуючи викладене, вважаємо за необхідне підкреслити, що з метою забезпечення ефективного розвитку медичного туризму, дієвого залучення інвестицій у цю галузь потребує подальшого удосконалення чинне законодавство у сфері туристичної діяльності та охорони здоров'я, яким регламентуються дозвільні та реєстраційні процедури. Так, вважаємо за необхідне удосконалити законодавство з питань ліцензування діяльності у сфері медичного туризму внаслідок особливостей і специфіки медичних послуг як елемента туристичного продукту, оскільки сьогодні діяльність туристичних агентів за чинним українським законодавством не підлягає ліцензуванню, як і діяльність компаній-провайдерів медичних послуг, а ліцензування діяльності туроператорів здійснюється без урахування особливостей медичного туризму з точки зору змісту цієї діяльності.

З урахуванням колізійності положень чинного законодавства щодо характеру акредитації закладів охорони здоров'я, вважаємо за необхідне закріпити на законодавчому рівні обов'язковість їх акредитації з урахуванням ризикованості медичної діяльності для здоров'я та життя споживачів медичних послуг та з метою наявності реального якісного кадрового, матеріально-технічного та організаційного забезпечення їх надання.

Для забезпечення ефективного розвитку в'їзного медичного туризму потребують спрощення візові процедури.

Серед реєстраційних процедур особливого значення набуває формування Єдиного інформаційного реєстру медичних закладів (національних та іноземних), з якими існують домовленості (укладені договори) у сфері медичного туризму.

У подальшому перспективним вбачається розгляд питань, пов'язаних з нормативним удосконаленням реєстраційних та дозвільних процедур у сфері медичного туризму з метою покращення подальшого ефективного розвитку цієї галузі.

Список використаних джерел:

1. Теремецький В.І. Адміністративні процедури у сфері податкових правовідносин. *Проблеми правознавства та правоохоронної діяльності*. 2012. № 2. С. 100–104.
2. Про ліцензування видів господарської діяльності: Закон України від 02.03.2015 № 222-VIII. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/222-19#Text> (дата звернення: 21.06.2021).
3. Про затвердження Порядку видачі медичної довідки для отримання дозволу (ліцензії) на об'єкт дозвільної системи: наказ Міністерства охорони здоров'я України від 20.10.1999 № 252. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0768-99#Text> (дата звернення: 21.06.2021).
4. Книш С. В. Специфіка адміністративних процедур у сфері охорони здоров'я (на прикладі реєстраційних і дозвільних процедур). *Південноукраїнський правничий часопис*. 2018. № 4. С. 48–51.
5. Про затвердження Порядку видачі та анулювання спеціального дозволу на зайняття народною медициною (цілительством): постанова Кабінету Міністрів України від 03.12.2012 № 1145. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1145-2012-%D0%BF#Text> (дата звернення: 21.06.2021).
6. Основи законодавства України про охорону здоров'я: Закон України від 19.11.1992 № 2801-XII. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2801-12#Text> (дата звернення: 20.06.2021).
7. Медицинский туризм. Узбекистан. URL: <https://uzbekistan.travel/ru/v/meditsinskiy-turizm/>
8. Про туризм: Закон України від 15 вересня 1995 року № 324/95-ВР. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/324/95-%D0%B2%D1%80#Text> (дата звернення: 21.06.2021).
9. Про застосування трансплантації анатомічних матеріалів людині: Закон України від 17.05.2018 № 2427-VIII. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2427-19#Text> (дата звернення: 20.06.2021).
10. Ліцензійні умови провадження туроператорської діяльності, затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 11.11.2015 № 991. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/991-2015-%D0%BF#n8> (дата звернення: 21.06.2021).
11. Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з медичної практики, затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 02.03.2016 № 285. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/285-2016-%D0%BF#Text> (дата звернення: 20.06.2021).
12. Садовенко А.І. Адміністративно-правове регулювання ринку косметологічних послуг в Україні: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2021, 202 с.
13. Вишневецька Ю.В. Адміністративно-правові заходи забезпечення діяльності у сфері сільського туризму в Україні: автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Київ, 2011. 20 с.
14. Семенова М. Ліцензування як засіб господарсько-правового регулювання туристичної діяльності в праві ЄС, Латвії та України. *Support for entrepreneurship and innovation economy in the EU, Latvia and Ukraine law* : I Internat. Intersectoral Conf., December 7, 2018. Collection of sci. works. Riga, 2018. 123–128. URL: [https://ndipzlr.org.ua/wp-content/uploads/2018/Ryga_07_12_2018/Ryga18\(23\).pdf](https://ndipzlr.org.ua/wp-content/uploads/2018/Ryga_07_12_2018/Ryga18(23).pdf) (дата звернення: 21.06.2021).

15. Гнедик Є. С. Правове регулювання господарської діяльності у сфері медичного туризму: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.04. Вінниця, 2020. 238 с.
16. Про затвердження Порядку акредитації закладу охорони здоров'я: Постанова Кабміну України від 15.07.1997 № 765 (у ред. постанови Кабінету Міністрів України від 17.12.2012 № 1216). *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/765-97-%D0%BF#Text> (дата звернення: 21.06.2021).
17. Про акредитацію закладів служби крові: Наказ МОЗ України від 14.08.1998 № 253. URL: http://www.moz.gov.ua/ua/portal/dn_19980814_253.html (дата звернення: 21.06.2021).
18. Про акредитацію центрів здоров'я: Наказ МОЗ України від 17.07.2000 № 169. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: http://www.moz.gov.ua/ua/portal/dn_20000717_169.html (дата звернення: 21.06.2021).
19. Про затвердження Критеріїв державної акредитації санаторно-курортних закладів України: наказ МОЗ України від 09.09.2002 № 167. URL: http://www.moz.gov.ua/ua/portal/dn_20020508_167.html (дата звернення: 21.06.2021).
20. Про затвердження Критеріїв (умов) державної акредитації лікувально-профілактичних закладів: наказ МОЗ України від 24.02.2007 № 92. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: http://www.moz.gov.ua/ua/portal/dn_20070224_92.html (дата звернення: 21.06.2021).
21. Вахович І.М., Малімон В.В. Фактори розвитку регіонального ринку медичного туризму в розвинених країнах світу. *Фінансовий простір*. 2012. №3(7). С. 38–45. URL: <https://fp.cibs.ubs.edu.ua/index.php/fp/article/view/123>
22. Сем Аганов: Українській медицині необхідні світові стандарти. *Ваше здоров'я*. 26.06.2019. URL: <https://www.vz.kiev.ua/sem-aganov-ukrayinskij-medycyni-neobhidni-svitovi-standarty/>
23. Муляр Г. В. Адміністративно-правове забезпечення реалізації права на охорону здоров'я: дис. ... докт. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2021, 565 с.
24. International Organization for Standardization. When the world agrees. URL: <https://www.iso.org/standard/73387.html>
25. Про забезпечення організації направлення громадян України для лікування за кордон: постанова Кабінету Міністрів України від 27.12.2017 № 1079. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1079-2017-%D0%BF#Text> (дата звернення: 21.06.2021).
26. Лісничка О.М. Правове регулювання медичного туризму в Україні. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. 2017. Вип. 3. Т. 1. С. 99–103.
27. Гнедик Є.С. Засоби регулюючого впливу держави у сфері медичного туризму. *Підприємництво, господарство і право*. 2019. № 3. С. 80–86.
28. Правила оформлення віз для в'їзду в Україну і транзитного проїзду через її територію, затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 01.03.2017 № 118. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/118-2017-%D0%BF#Text> (дата звернення: 21.06.2021).
29. Медтуризм в Україні: інновації, експертність і доступність: Інтерв'ю Президента УАМТ, В. Янишевської, кореспонденту журналу Destinations, випуск winter 2020. URL: <https://uamt.com.ua/UA/medturyzm-v-ukraini-innovatsii-ekspertnist-i-dostupnist.html>
30. Зеленський хоче скасувати візи з низкою країн задля розвитку медичного туризму. URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-society/2753482-zelenskij-hoce-skasuvati-vizi-z-nizkou-krain-zadla-rozvitku-medicnogo-turizmu.html>
31. Хартия туризма. Одобрена в 1985 г. на VI сессии Генеральной ассамблеи Всемирной туристской организации. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_640 (дата звернення: 21.06.2021).

References:

1. Teremetskiy, V. (2012). Administratyvni protsedury u sferi podatkovykh pravovidnosyn [Administrative procedures in the field of tax legal relations]. Problemy pravoznavstva ta pravookhoronnoi diialnosti, no 2, pp. 100–104. [In Ukrainian].

2. On licensing of types of economic activity: Law of Ukraine dated from March, 2, 2015, № 222-VIII. Verkhovna Rada of Ukraine. Legislation of Ukraine. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/222-19#Text> (access date: June 15, 2021).

3. Pro zatverdzhennia Poriadku vydachi medychnoi dovidky dlia otrymannia dozvolu (litsenzii) na obiekt dozvilnoi systemy [On approval of the procedure for issuing a medical certificate to obtain permission (license) to the object of the permit system]: Order of the Ministry of Health of Ukraine dated from October, 20, 1999, № 252. Verkhovna Rada of Ukraine. Legislation of Ukraine. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0768-99#Text> <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0768-99#Text> (access date: June 14, 2021).

4. Knysh S. (2018). Spetsyfika administratyvnykh protsedur u sferi okhorony zdorovia (na prykladi reiestratsiinykh i dozvilnykh protsedur) [Specificity of administrative health procedures (on the example of registration and permit procedures)]. Pivdenoukrainskyi pravnychi chasopys, no 4, pp. 48-51. [In Ukrainian].

5. Pro zatverdzhennia Poriadku vydachi ta anuliuvannia spetsialnogo dozvolu na zainiattia narodnoiu medytsynoiu (tsilytelstvom) [On approval of the procedure for issuing and cancellation of a special permit for occupying people's medicine (healing)]: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated from December, 3, 2012, № 1145. Verkhovna Rada of Ukraine. Legislation of Ukraine. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1145-2012-%D0%BF#Text> (access date: June 13, 2021).

6. Basics of Ukrainian Health Legislation: Law of Ukraine dated from November, 19, 1992, № 2801-XII. Verkhovna Rada of Ukraine. Legislation of Ukraine. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2801-12#Text> (access date: June 15, 2021).

7. Medytsynskiyi turyzm. Uzbekystan. Retrieved from: <https://uzbekistan.travel/ru/v/meditsinskiy-turizm/>

8. On tourism: Law of Ukraine dated from September, 15, 1995, № 324/95-VR. Verkhovna Rada of Ukraine. Legislation of Ukraine. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/324/95-%D0%B2%D1%80#Text> (access date: June 14, 2021).

9. On the application of anatomical materials transplantation : Law of Ukraine dated from May, 17, 2018, № 2427-VIII. Verkhovna Rada of Ukraine. Legislation of Ukraine. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2427-19#Text> (access date: June 15, 2021).

10. Litsenziini umovy provadzhennia turoperatorskoi diialnosti [Licensing conditions for tour operator activity], approved by the Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated from November, 11, 2015, № 991. Verkhovna Rada of Ukraine. Legislation of Ukraine. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/991-2015-%D0%BF#n8> (access date: June 15, 2021).

11. Litsenziini umovy provadzhennia hospodarskoi diialnosti z medychnoi praktyky [Licensing conditions for conducting economic activity on medical practice], approved by the Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated from March, 2, 2016, № 285. Verkhovna Rada of Ukraine. Legislation of Ukraine. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/285-2016-%D0%BF#Text>

12. Sadovenko A. (2020). Administratyvno-pravove rehuliuвання rynku kosmetolohichnykh posluh v Ukraini [Administrative and legal regulation of the cosmetology market in Ukraine]: Ph.D. dissertation: 12.00.07. Kyiv. [In Ukrainian].

13. Vyshnevskaya Yu. (2011) Administratyvno-pravovi zakhody zabezpechennia diialnosti u sferi silskoho turyzmu v Ukraini [Administrative and legal measures for providing activities in the field of rural tourism in Ukraine]: Abstract of Ph.D. dissertation. Retrieved from:

http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis64r_81/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=ARD&P21DBN=ARD&Z21ID=&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=DOC/2011/11VYVTVU.zip [In Ukrainian].

14. Semenova M. (2018). Litsenzuvannia yak zasib hospodarsko-pravovoho rehuliuвання turystychnoi diialnosti v pravi YeS, Latvii ta Ukrainy [Licensing as a means of economic and legal regulation of tourist activities in the right of the EU, Latvia and Ukraine]. Support for entrepreneurship and innovation economy in the EU, Latvia and Ukraine law: I Internat. Intersectoral Conf., December 7, 2018. Collection of sci. works. Riga, 2018. 123–128. Retrieved from: [https://ndipzir.org.ua/wp-content/uploads/2018/Ryga_07_12_2018/Ryga18\(23\).pdf](https://ndipzir.org.ua/wp-content/uploads/2018/Ryga_07_12_2018/Ryga18(23).pdf) [In Ukrainian].

15. Hnedyk Ye. (2020). Pravove rehuliuвання hospodarskoï diialnosti u sferi medychnoho turyzmu [Legal regulation of economic activity in the field of medical tourism]: Ph.D. dissertation: 12.00.04. Vinnytsia. [In Ukrainian].

16. Pro zatverdzhennia Poriadku akredytatsii zakladu okhorony zdorovia [On approval of Accreditation procedure for healthcare]: Resolution of the Cabinet of Ukraine dated from July, 15, 1997, № 765 (ed. Resolution of the Cabinet of Ukraine dated from December, 17, 2012, № 1216). Verkhovna Rada of Ukraine. Legislation of Ukraine. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/765-97-%D0%BF#Text> (access date: June 15, 2021).

17. Pro akredytatsiiu zakladiv sluzhby krovi [On accreditation of blood service facilities]: Order of the Ministry of Health of Ukraine dated from September, 14, 1998, № 253. Verkhovna Rada of Ukraine. Legislation of Ukraine. Retrieved from: http://www.moz.gov.ua/ua/portal/dn_19980814_253.html (access date: June 15, 2021).

18. Pro akredytatsiiu tsestriv zdorovia [On accreditation of health centers] : Order of the Ministry of Health of Ukraine dated from July, 17, 2000, № 169. Verkhovna Rada of Ukraine. Legislation of Ukraine. Retrieved from: http://www.moz.gov.ua/ua/portal/dn_20000717_169.html (access date: June 15, 2021).

19. Pro zatverdzhennia Kryteriiv derzhavnoi akredytatsii sanatorno-kurortnykh zakladiv Ukrainy [On approval of Criteria for state accreditation of sanatorium and resort institutions of Ukraine]: Order of the Ministry of Health of Ukraine dated from May, 9, 2002, № 167. Verkhovna Rada of Ukraine. Legislation of Ukraine. Retrieved from: http://www.moz.gov.ua/ua/portal/dn_20020508_167.html (access date: June 14, 2021).

20. Pro zatverdzhennia Kryteriiv (umov) derzhavnoi akredytatsii likuvalno-profilaktychnykh zakladiv [On approval of Criteria (conditions) of state accreditation of therapeutic and preventive institutions]: Order of the Ministry of Health of Ukraine dated from February, 24, 2007, № 92. Verkhovna Rada of Ukraine. Legislation of Ukraine. Retrieved from: http://www.moz.gov.ua/ua/portal/dn_20070224_92.html (access date: June 15, 2021).

21. Vakhovych I., Malimon V. (2012). Faktory rozvytku rehionalnogo rynku medychnoho turyzmu v rozvynenykh krainakh svitu [Factors of development of the regional market of medical tourism in developed countries of the world]. Finansovyi prostir, № 3 (7), pp. 38-45. Retrieved from: <https://fp.cibs.ubs.edu.ua/index.php/fp/article/view/123> [In Ukrainian].

22. Sem Ahanov: Ukrainskii medytsyni neobkhidni svitovi standarty [Sam Aghanov: Ukrainian medicine requires world standards]. Vashe zdorovia. 26.06.2019. Retrieved from: <https://www.vz.kiev.ua/sem-aganov-ukrayinskij-medycyni-neobkhidni-svitovi-standarty/> [In Ukrainian].

23. Muliar H. (2021). Administratyvno-pravove zabezpechennia realizatsii prava na okhoronu zdorovia [Administrative and legal support for the right to health care]: dys. ... dokt. yuryd. nau : 12.00.07. Kyiv, 2021, 565 s. In Ukrainian].

24. International Organization for Standardization. When the world agrees. Retrieved from: <https://www.iso.org/standard/73387.html> (access date: June 13, 2021).

25. Pro zabezpechennia orhanizatsii napravlennia hromadian Ukrainy dlia likuvannia za kordon [ensuring the organization of referral of Ukrainian citizens for treatment abroad]: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated from December, 27, 2017, № 1079. Verkhovna Rada of Ukraine. Legislation of Ukraine. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1079-2017-%D0%BF#Text> (access date: June 15, 2021).

26. Lisnycha O. (2017). Pravove rehuliuвання medychnoho turyzmu v Ukraini [Legal regulation of medical tourism in Ukraine]. Naukovi visnyk Khersonskoho derzhavnoho universytetu, vol. 3, tom 1. pp. 99-103. [In Ukrainian].

27. Hnedyk Ye. (2019). Zasoby rehuliuвання vplyvu derzhavy u sferi medychnoho turyzmu [Means of regulating influence of the state in the field of medical tourism]. Pidpriemnytstvo, hospodarstvo i pravo, no 3, pp. 80-86. [In Ukrainian].

28. Pravyla oformlennia viz dlia vizdu v Ukrainu i tranzynnoho proizdu cherez yii terytoriiu [Rules for issuing visas for entry into Ukraine and transit travel through its territory], approved by the Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated from March, 1, 2017, № 118. Verkhovna Rada of Ukraine. Legislation of Ukraine. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/118-2017-%D0%BF#Text> (access date: June 15, 2021).

29. Medturizm v Ukraini: innovatsii, ekspertnist i dostupnist: Interviu Prezydenta UAMT, Violetty Yanyshevskoi, korespondentu zhurnalu Destinations, vypusk winter 2020. Retrieved from: <https://uamt.com.ua/UA/medturizm-v-ukraini-innovatsii-ekspertnist-i-dostupnist.html> [In Ukrainian].

30. Zelenskyi khoche skasuvaty vizi z nyzkoiu krain zadlia rozvytku medychnoho turyzmu [Meditism in Ukraine: Innovations, Expert and Accessibility: Interview of President UAMT, V. Yanishevskaya]. Retrieved from: <https://www.ukrinform.ua/rubric-society/2753482-zelenskij-hoche-skasuvati-vizi-z-nizkou-krain-zadla-rozvitku-medicnogo-turizmu.html> [In Ukrainian].

31. Charter Tourism (1985). General Assembly of the World Tourism Organization. Retrieved from: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_640 (access date: June 15, 2021).

**REGISTRATION AND AUTHORIZATION PROCEDURES
IN THE FIELD OF MEDICAL TOURISM****Vladyslav Teremetskyi,***D. Scin Law, Professor, Professor of Civil Law and Procedure Department,
West Ukrainian National University**orcid.org/0000-0002-2667-5167**vladvokat333@ukr.net***Andrii Podzirov,***Judge of the Lutskiy City District Court of the Volyn Region**orcid.org/0000-0003-4101-9392**Andrii.podzirov@ukr.net*

The article is focused on studying such means of administrative and legal guaranteeing as registration and authorization procedures.

The purpose of the article is to provide characteristics to authorization and registration procedures as type of administrative and legal means to guarantee the development of medical tourism on the basis of the analysis of the current legislation in the field of medical tourism. The objective of the scientific research is to prepare recommendations for further improvement of the current legislation on the researched issue in the tourist and health care sectors.

To achieve scientific objectivity the author has used both general and special legal research methods; the methodological basis of which was universal dialectical methods used to reveal the nature and content of authorization and registration procedures as administrative and legal means of guaranteeing the development of medical tourism. The current regulatory legal acts regulating authorization and registration procedures in the field of tourism operations and health care sector related to medical tourism have been analyzed.

It has been stated that the current legislation in the field of tourism operations and health care, regulating authorization and registration procedures, requires further improvement in order to ensure the efficient development of medical tourism, the effective attraction of investment in this area. Thus, the legislation on licensing activities in the field of medical tourism should be improved due to the peculiarities and specifics of medical services as an element of the tourist product, because the activities of travel agents under the current Ukrainian legislation are not subject to licensing, as well as the operations of the companies that are providers of medical services, where licensing of travel agencies' operations is carried out without taking into account the peculiarities of medical tourism in terms of the content of this activity.

Taking into account the conflicting provisions of the current legislation regarding the nature of accreditation of health care institutions, the author has offered to establish their mandatory accreditation at the legislative level, taking into account the risk of medical activities for health and life of consumers of health care services and in order to have real quality staffing, logistical and organizational provision of such services.

Visa-requiring procedures need to be simplified in order to ensure the effective development of inbound medical tourism. The formation of the Unified Information Register of Medical Institutions (national and foreign), which have agreements (concluded agreements) in the field of medical tourism acquires special significance among registration procedures.

Key words: medical tourism, administrative and legal guaranteeing, administrative and legal regulation, administrative procedures, authorization procedures, licensing, registration procedures.